

Ideologija i politički marketing

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 17 | Nivo: Pravni fakultet

UVOD

Može li čovjek bez ideja biti čovjek?

„Izvori ideologije su u ljudskoj prirodi, spoznaji i sklonosti zabludama, te psihološkim uzrocima“, F. Bekon
Da nema ideja, kako bi objasnili realnost? Ili još bolje, kako bi je mijenjali? Ideje su duboko ukorijenjene u ljudskom znanju. Najčešće se karakterišu kao racionalne ili iracionalne, bilo da govorimo o filozofskim, društvenim ili političkim idejama. Dakle, riječ je o slikama, kojima ljudi objašnjavaju realnost sebi i drugima. A slike su mnogo češće nadrealne, apstraktne, onakve kakve bi mi željeli da budu. Rijetko su realan i vjeran prikaz stvarnosti.

Kao nauka o idejama, nastala je ideologija. Zaslužan za ovu kovanicu (ideja – logija) je francuski filozof Desti de Trasi. Na ideologiju je gledao kao na nadnauku tj. nauku nadređenu svim drugim naukama. Čak štaviše za njega i grupu filozofa okupljenu oko Nacionalnog instituta, ideologija predstavlja složen filozofski sistem koji analizira sve ljudske ideje tj. razmatra duhovne aktivnosti čovjeka u svim oblastima, kako bi se osmislio program (praktična pravila) društvene i političke organizacije svakodnevnog života. Onaj koga istoričari smatraju poprilično odgovornim za negativne asocijacije koje pojam ideologija nosi je Napoleon. On će ovu grupu francuskih filozofa pogrdno nazvati ideolozima jer su se oni krajnje kritički odnosili prema njegovom cezarizmu i imperijalizmu. Okarakterisao ih je kao teoretičare i metafizičare čija filozofija nema veze s političkom stvarnošću. Napoleon je očigledno reagovao po principu „napad je najbolja odbrana“. Jer, ako su ičije ideje u to vrijeme bile opasne, onda su to njegove.

„Politika jeste borba za moć, ali je ona istovremeno i borba ideja. Ideje su moćni pokretači djelovanja jer nude orijentaciju, vode čovjeka i daju smisao njegovim postupcima“.

Termin politička ideologija nastao je krajem XVIII vijeka, u Francuskoj buržoaskoj revoluciji. Hejvud političke ideologije definiše kao „jedinstven skup ideja koji daje osnovu za organizovanu političku akciju, bez obzira na to da li je njihov cilj očuvanje, promjene ili rušenje postojećeg sistema odnosa moći“.

Šta je drugo istorija politike do istorije političkih ideja i koncepcija? U Antici, političke ideje su bile isključivo normativnog karaktera. Počevši od Heraklita, pa do Platona i Aristotela čija djela detaljno opisuju kakvo bi društvo trebalo da bude. Srednji vijek donosi sa sobom novi način političkog promišljanja. Do ovih promjena najviše dolazi usled jakog crkvenog uticaja. Već od Makijavelija, pa do danas, vlada ideološki pluralizam. Jedan od faktora koji utiče na klasifikaciju ideologija je način na koji pojedinac nameće svoje ideje kao opšti interes (sila, novac, ubjeđivanje itd.)

Osobađanje čovjeka od srednjevjekovnih stega, rušenje staleške strukture društva, ograničavanje vlasti vladara, suverenitet naroda. Ostvarivanje ovih i sličnih ideja, počelo je još pod uticajem humanizma, renesanse i racionalizma. A ideje o formiranju nacija – država, datiraju iz XVII vijeka. Preciznije, iz vremena poslije Vestfalskog mira (24. oktobra 1648.). Period naglog razbuktavanja nacionalističkih, fašističkih i komunističkih ideja je period između dva svjetska rata i njihova kulminacija u Drugom svjetskom ratu. Zatim, ideologija „hladnog rata“ i ubrzo modernizacija svih starih ideja sa prefiksom „neo“. Još jedna velika ideja koja datira iz međuratnog perioda je ideja o ujedinjenoj Evropi. Šezdesete donose sa sobom novoljevičarske ideje i kritiku zapadne civilizacije i zapadnih institucija u dva pravca: sa jedne strane, zagovaranje nasilja i revolucije, sa druge zagovaranje kvaliteta života, politike ekologije i sl. Jak uticaj svakako vrši i ideologija nove desnice. Kao i trenutno jako aktuelne ideje globalizacije, regionalizacije i fragmentacije. Govoriti o ideologijama, a ne govoriti o ideološkoj moći bilo bi apsurdno. Majkl Man (Michael Mann) ideološku moć svrstava među četiri oblika socijalne moći, uz ekonomsku, vojnu i političku. Govori kako je ideološka moć u ljudskoj biti tj. ona „izvire iz osnovne strukture i potrebe ljudskih bića“. Tri su osnovna izvora iz kojih proizilazi ideološka moć prema Manu, a odnose se na osnovne čovjekove potrebe: potreba za pronalaženjem smisla života, potreba za usvajanjem normi i vrijednosti (socijalizacija) i potreba da učestvuje u estetskim i ritualnim praksama. Ko onda ima moć? Moć ima osoba (grupa) koja uspostavi monopol nad ovim elementima.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com